

ת"פ 16432/05/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד פלוני - בעצמו ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16432-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד לבנת רחמים בנני
הנאשם	פלוני - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד טל ארד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק דנן, באיומים ותקיפה סתם, עבירות לפי סעיפים 192 ו-379 בחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.

ביום 22.1.23 צורף ת"פ 58586-05-22 בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 א לחוק העונשין.

כתב האישום בת"פ 16432-05-21

1. מהחלק הכללי עולה, כי הנאשם והגב' ש' נשואים ומתגוררים בבאר שבע יחד עם בנם, ל', המתלונן.

על פי העובדות, ביום 01.05.2021, לאחר שהנאשם שתה אלכוהול, החל להתווכח ולצעוק על בת זוגו ועל בנו, תוך שהוא אווז בידו כיסא ומנפנף באוויר לעברם באופן מאיים. שבוע לאחר המתואר, ביום 6.5.2021, בשעת ערב החל הנאשם להתווכח עם בת זוג תוך שהוא צועק עליה, בנם ל', המתלונן, הגיע וביקש להפריד ביניהם. בהמשך, חזר המתלונן לחדרו ובשל חששו מהנאשם, הדליק את מצלמת המחשב שלו על מנת לתעד את מעשי הנאשם, אשר הגיע לחדרו של המתלונן, החל לצעוק לעברו ולאיים עליו, באמרו: "אל תאתגר אותי" ובתוך כך תקף את המתלונן בכך שאחז בעורפו.

2. **על פי העובדות בכתב האישום בת"פ 58586-05-22 (התיק המצורף) עולה כי ביום 01.06.2021 שוחרר הנאשם בערובה במסגרת בש"ע 16418-05-21 (בגין האירועים המתוארים בסעיף 1) בתנאים שכללו "מעצר בית", איסור יצירת קשר עם בת זוגו וילדיהם המשותפים, הרחקה מהמתלוננים והבית המשותף בו הם מתגוררים (להלן:**

ההוראה החוקית). במסגרת התיק העיקרי הוקלו תנאי השחרור ביום 01.03.2022, אולם התנאים האוסרים על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננים לרבות הרחקה של הרחקה מכתובת מגוריהם נותרו בעינם.

כעבור מספר ימים לאחר שהוקלו תנאי שחרורו של הנאשם כאמור, ביום 12.03.2022, הגיע הנאשם סמוך לשעת חצות בית בו המתלוננים, סעד עמם ושהה זמן מה. במעשיו כאמור, הפר הנאשם את ההוראה החוקית שניתנה לו כדין מבית המשפט.

תסקירי שירות המבחן

3. תסקיר אינטק - במסגרת הליך מקדמי שהתקיים ביום 18.7.23 התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר אינטק אשר יבחן אפשרות שילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי.

התסקיר הוגש ביום 30.09.2021 וממנו עולה כי הנאשם יליד הודו, כבן 54 כיום, נשוי למתלוננת ואב לשני ילדים בגילאי 21-24 שנים, עלה ארצה עם משפחתו הגרעינית בשנת 2010. לדבריו סיים לימודים אקדמאיים והינו בעל תואר ראשון בסוציולוגיה ופסיכולוגיה, וכי חייו אופיינו ברווחה כלכלית עד עלייתו ארצה. הנאשם תיאר קשיי הסתגלות ומשבר מבחינה תעסוקתית, אשר התבטא במעבר בין עבודות וקושי במציאת תעסוקה התואמת את כישוריו ויכולותיו האישיות. לדבריו, בלית ברירה השתלב בעבודה בסופר, בהמשך עבד במפעל, ובעקבות ההליכים המשפטיים בשנים עברו, התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית.

השירות פרט ממידע קודם אודות הנאשם, ממנו נלמד כי בשנת 2014 הופנה הנאשם על ידי השירות להליך טיפולי בתחום צריכת אלכוהול שכלל אבחון במרכז לנפגעי אלכוהול, ובהמשך הופנה למרכז יום ולגמילה באשפוזית בבאר שבע. במהלך כל הקשר הממושך עמו, ניכר כי הנאשם אינו מעוניין לערוך שינוי ולהפסיק את צריכת האלכוהול. בהמשך, בחודש דצמבר 2015, שוב הופנה הנאשם לשירות המבחן, הציג מכתב אישור שחרור מאשפוזית בבאר שבע ממנו עלה כי שהה במסגרת משך כ-10 ימים בחודש ספטמבר 2015, אולם גם אז, במסגרת הליך האבחון, הנאשם סירב להשתלב בטיפול בתחום האלכוהול או בתחום האלימות במשפחה.

בהתייחסו לעבירות נשוא התיק הנדון עולה כי הנאשם לא מודה בביצוען ומסר לשירות המבחן כי בכוונתו לנהל הוכחות במשפטו. הנאשם שלל שימוש בסמים, ואשר לצריכת אלכוהול, מסר כי לאחר עלייתו לארץ נהג לצרוך אלכוהול באופן יומיומי כדי להירגע מקשיי היום יום.

השירות ציין בהתרשמותו מהנאשם כמי שמתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו ומעורבותו הפלילית, ונוטה לייחס למעורבות ילדיו בתקשורת מול רעייתו ותלונות שווא כנגדו כגורמים שהובילו למעורבותו הפליליים.

שירות המבחן תיאר בפני הנאשם את מאפייני התכנית בבית המשפט הקהילתי, התפיסות עליהן היא מושתתת, מטרותיה, דרכי העבודה המאפיינת אותה, לרבות המעקב והפיקוח הצמוד והתכוף של בית המשפט. הנאשם מסר כי אינו רואה כיצד השתלבותו בתכנית שיקום עשויה לסייע לו, שכן הפסיק לשתות אלכוהול ואינו רואה בעייתיות בדפוסי השתייה שלו ואינו רואה כל צורך לערוך שינוי כלשהו בחייו. עוד עולה כי ניסיונות החוזרים של שירות המבחן להסביר לנאשם כי מטרת ההליך היא לסייע לו בהתמודדות עם קשייו השונים ובכך להפחית את הסיכון למעורבות פלילית בעתיד לא צלחו, והוא שב וחזר על דבריו כי אינו מעוניין להשתלב בבית המשפט הקהילתי.

4. נוכח שעלה מתסקיר האינטק כאמור, בקשה ההגנה למצות את הליך הגישור, וביום 1.3.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון חלקי, שלא כלל הסכמה לעונש, ובגדרו הופנה הנאשם לשירות המבחן שהתבקש לערוך תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם.

בתסקיר שהוגש ביום 03.11.2022 חזר השירות לפרט בקורותיו של הנאשם, ובכל הנוגע להסתבכות החוזרת של הנאשם בעבירות אלימות כלפי בני משפחתו, ציין השירות כי בשיחה עם הנאשם מסר האחרון, כי ילדיו נוטים להתערב בחילוקי דעות שיש לו עם רעייתו והוא הביע רצונו שילדיו יעזבו את ביתו ולא יתערבו בעניינים שבינו לבין רעייתו.

בכל הנוגע למערכת יחסיו עם בני משפחתו, עלה מדבריו כי הוא נשוי למתלוננת כ-24 שנים, וכי לאחר עלייתם ארצה, ילדיו החלו לנהוג בחוסר כבוד כלפיו ולהתערב בוויכוחים בינו לבין אשתו. בהקשר זה הוסיף השירות כי הנאשם סירב לפרט אודות הדינמיקה המשפחתית היום וכל רצונו לסיים את ההליכים המשפטיים כנגדו.

לצורך העמקת האבחון והערכת הסיכון, השירות בקש לשוחח המתלוננת, אשתו של הנאשם, אולם ללא הצלחה, ובשיחה שקיים עם הנאשם מסר האחרון כי הוא מתגורר עם בני משפחתו (חרף צו בית המשפט) אם כי אינו בקשר איתם.

כאמור, הנאשם אינו מודה בביצוע העבירות ואינו לוקח אחריות על מעשיו. השירות מציין כי ערך מספר ניסיונות לשוחח עם הנאשם על העבירות, אך הנאשם שב וחזר כי אינו זוכר מה קרה בעת העבירות. גם ניסיון של השירות לבחון עם הנאשם דפוסי התנהגות אלימים או אחרים ותגובותיו בשעת זעם ומשבר, לא צלח. הנאשם התקשה לשתף באופן כן ואותנטי ומסר כי מעולם לא איבד שליטה או התנהג באלימות, חזר ושלל כל התנהגות אלימה שלו כלפי אשתו או ילדיו, תוך שתואר עצמו כקורבן, מה שאינו מתיישב מאורך חייו ומרישומי הפלילי הכולל עבירות אלימות כלפי אשתו וכלפי בנו הקטין.

השירות הדגיש בתסקיר, תגובות בלתי מווסתת של הנאשם כלפי השירות וכלפי המתורגמן, בעיקר בנקודות בהן נערכו עמו תהליכי שיקוף ועימות באשר לדפוסי התנהגות מכשילים אשר ייתכן ומתקיימים אצלו. בנוסף, בתום תהליכי האבחון, ביטא הנאשם כלפי השירות תגובות תוקפניות בשל המלצתו העונשית, כאשר בהתנהגותו זו, חיזק בהערכת השירות לדפוסי התנהגות אלימים המאפיינים את הנאשם במצבים בהם רצונותיו אינם ממומשים.

בהערכת השירות גורמי סיכון להישנות העבירות והתנהגות אלימה מצד הנאשם, ציין השירות, בקשיי הנאשם לשתף פעולה, כי נוטה להשטיח רגשותיו ולערוך ניתוקים רגשיים מהסיטואציה ומשמעויותיה, בפער משמעותי מחומרת מעשיו והאישומים המתוארים בכתב האישום לבין האופן שהנאשם תופס ומציג עצמו.

אשר לגורמי הסיכון הוסיף השירות בהתרשמותו מהנאשם כבעל עמדות וציפיות נוקשות סביב יחסי המגדר והציפיות שלו מבת זוגו ובניו, אשר נתפסות אצלו כנורמות התנהגות לגטימיות, כמקובל בתרבות מוצאו וכפי שהציג בפני השירות, ובקושי שלו לערער ולהרהר אודותיהן, לרבות לראות את האחר מולו.

מהתסקיר עולה איפה תמונה לפיה מדובר בנאשם סגור מבחינה רגשית, מתקשה לתת אימון בסביבתו הקרובה ובגורמי הטיפול, נאשם המסרב להכיר בדפוסי התנהגותו הבעייתיים והאלימים, בייחוד בתוך קשרים ומערכות יחסים אינטימיות, ומתוך כך מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה וביקורתית אודות התנהלותו.

האמור לצד העובדה כי הנאשם נעדר כלים מסתגלים להתמודדות ולפורקן של רגשותיו אלו, מהווים סיכון לפעולות פיזיות ואלימות והדברים מקבלים משנה תוקף בהעדר הכרה של הנאשם בנזקקות טיפולית והצורך בגמילה מאלכוהול. לכלל האמור, הוסיף השירות בעברו הפלילי של הנאשם לרבות מאסר על תנאי שלא מהווים גורם מתריע עבורו. מכאן נוכח שהנאשם דחה כל הצעה לטיפול ולשיקום על אף נזקקותו, לא בא השירות בהמלצה טיפולית, והמליץ על ענישה מוחשית והרתעתית.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ התביעה, עוה"ד חננאל שקלאר הגיש כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם וגזר דין מ"ת פ 35406-09-15 הכולל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אותו עתר להפעיל במצטבר לעונש שיושת עליו.

התובע עמד על פגיעת הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלומם וכבודם של בני משפחת הנאשם, פגיעה בסדרי השלטון. ציין בחומרה מהישנות התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי אשתו ובנו, אשר מתעצמת בהינתן שהיה תחת השפעת אלכוהול. אשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית ציין בעובדה כי זו בוצעה 11 ימים לאחר שבית המשפט החליט להקל בתנאי שחרורו של הנאשם. נטען כי הגם שנסיונות ביצוע העבירות אינן חמורות, הרי בהתייחס לשתי עבירות בכתב אישום בתיק הנדון, מתחם העונש ההולם צריך וינוע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש בתיק המצורף, כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד ל 8 חודשי מאסר בפועל.

התובע תמך את טיעוניו למתחמי הענישה במקרים בפסיקה. כך למשל, בת"פ 9725-11-18 - שם נקבע מתחם עונש דומה בעבירות של תקיפה סתם, וכן בת"פ 42367-03-19 שם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל על הנאשם אשר סטר לבת זוגו ועיקם את ידה. בהתייחס לעבירת האיומים הפנה לת"פ 59578-08-18 שם נקבע עונש שבין 3 ל - 12 חודשים בנסיבות בהן הורשע הנאשם באיומים כלפי קטין. כמו כן, הפנה לת"פ 20102-10-20 גם שם קבע בית המשפט מתחם עונש בעבירת איומים כלפי בת זוג, כך שינועה בין 6 חודשים ל - 16 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של הנאשם, הפנה לעברו הפלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות אלימות, כולן אלימות בתוך המשפחה, כלפי אשתו וילדיו, ובדגש על הרשעתו האחרונה שם הורשע בתקיפת שני ילדיו בהיותו בגילופין. התובע בקש כי יינתן משקל לשיקולי הרתעת הנאשם, עליו נלמד מהתסקיר, כי אינו לוקח אחריות על מעשיו, בפעם זו, ולאורך כל השנים הוא מסרב לשתף פעולה עם שירות המבחן, להליך טיפולי, חרף נזקקותו הרבה, ותוך שהוא שולל כל התנהגות אלימה כלפי בני משפחתו.

התובע עמד על גורמי הסיכון הרבים להישנות העבירות, בהם פרט שירות המבחן, ובדגש על התנהגותו התוקפנית של הנאשם כלפי שירות המבחן והמתורגמן. לדידה של התביעה, נוכח גורמי הסיכון הרבים להישנות העבירות, לצד העדר נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו וסירובו המתמשך להליך טיפולי, לרבות עברו הפלילי - יש לגזור את עונשו ברף הגבוה של מתחמי הענישה להם עתרה ומצטבר לכל עונש אחר בשים לב לקיומה של בקשה להפקעת עבודות שירות שהושתו עליו בשנת 2019, עוד עתר להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר. בנוסף עתר התובע לעונשי מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירות אלימות ופיצוי למתלוננים.

6. **ב"כ הנאשם, עוה"ד ארד** עמד על קורותיו של הנאשם ובדגש על המשבר המנטלי והתעסוקתי שחווה עם עלייתו ארצה יחד עם אשתו וילדיו. אשר למצבו כיום, ציין כי הנאשם עבר ניתוח בגבו לאחר שנפל ונפגע בגבו, וכיום לא עובד ומתפרנס מקצבת נכות. אשר למעשי הנאשם ומתחמי הענישה, סבר כי ניתן לקבוע מתחם אחד לאירועים שבשני התיקים שבכותרת, בהינתן סמיכות הזמנים וזהות הצדדים. **אשר למתחם העונש ההולם, טען הסנגור כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה, בהינתן נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן.** לדידו של הסנגור, בהינתן העבירות בנסיבות ביצוען, יש לתת את עיקר המשקל בשיקולי הענישה, לערך החברתי שנועד לשמור על התא המשפחתי, ובשים לב כי הנאשם ממשיך לפגוש את בני משפחתו והקשר ביניהם ימשך עוד שנים רבות.

הסנגור הפנה לאסופת פסיקה בעבירות אלמ"ב בהם נטען כי מדובר בנסיבות חמורות יותר ומתחם העונש אף בעבירות הכוללות חבלות של ממש, נקבעו בין מאסר מותנה ועד למספר חודשים של מאסר שירוצו בעבודות שירות. כך למשל, הפנה ל ת"פ 36424-03-21 אירוע של תקיפת בת זוג ואיומים, תסקיר שלילי ביותר, נגזר עונשו של הנאשם ל שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. כך בת"פ 23308-06-18 - תקיפת בת זוג, איומים, תסקיר שלילי נעדר המלצה טיפולית, נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

אשר לעונשו של הנאשם, בקש הסנגור להביא בחשבון את גילו ומצבו הרפואי כיום, כי יינתן משקל משמעותי להודאת הנאשם בביצוע העבירות בשני התיקים, הודאה שחסכה משאבים ציבוריים רבים, ובעיקר את הצורך להעיד על דוכן העדים את המתלוננת ובנם המשותף.

נטען כי הנאשם נטל אחריות בפני בית המשפט ואין לייחס משמעות מרחיקת לכת לטענתו בפני השירות, ולפיה אינו זוכר את האירועים ו/או סירובו לפרט בהם.

אשר למאסר על תנאי התלוי ועומד מעל ראשו של הנאשם, סבר כי יש מקום והצדק להארכת התנאי בשל מצבו הרפואי של הנאשם. לחילופין, נטען כי ככל שלא יוארך התנאי, כי אז יש לגזור על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות וחפיפת המאסר על תנאי בתקופת המאסר שיושת עליו ואותו ירצה בעבודות שירות.

בטיעוניהם התייחסו ב"כ הצדדים לבקשת המדינה להפקיע מאסר בעבודות שירות שהושת על הנאשם בגזר דין מיום 20.05.2019 (ת"פ 35406-09-15) כשלטענת התביעה היא עומדת על הפקעת עבודות השירות, ואילו הסנגור ציין כי נאשם השלים למעלה ממחצית התקופה שנגזרה עליו, והפסיק נוכח מצבו הרפואי, אם כי חזרתו להשלים את יתרת התקופה עומדת על הפרק במגבלות מסוימות וכי הבקשה תוסיף ותידון בחודש יולי הקרוב.

הנאשם בדבריו, מסר כי נענש על מעשיו והוא מבקש סליחה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. חומרה מיוחדת מייחס המחוקק לעבירות אלימות במשפחה, והקול הקורא לענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מבצעי עבירות בתוך המשפחה הולך וגובר בפסיקת בתי המשפט. כך ברע"פ 340/21 **איברהים מסראי נ' מ"י** (28.1.2021):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..."

במעשיו כמתואר בכתב האישום בתיק דנן, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן שלומם, כבודם וזכותם של אשתו ובנו להיות מוגנים ושלווים בתוך ביתם, ולכך שלא יופנה כלפיהם מלל שיש בו גוון מאיים שנועד להפחיד, להקניט או להביא לכך שיעשו או יחדלו מעשות דבר בניגוד לרצונם (ראו דברי בית המשפט ב ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89) שם עמד בית המשפט העליון על הערכים המוגנים שבבסיס עבירת האיומים.

ענישה נוהגת - העונשים המוטלים על גברים אלימים המורשעים בעבירות תקיפה סתם ו/או איומים כלפי בני משפחתם, נעה בקשת רחבה, החל מעונש צופה פני עתיד ועד שנת מאסר ואף יותר.

כך למשל: בעפ"ג 24944-02-16 (מחוזי י-ם) **יאירוף נ' מדינת ישראל** (10.7.2016), דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפת בת זוגו, בכך ששפך עליה מים עם קרח ואיים כי ישחט אותה. בית המשפט קיבל את ערעור הנאשם **ותוך שאישר את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא, הנע בין מאסר על תנאי ל 8 חודשי מאסר בפועל, הפחית את עונש המאסר משלושה חודשי מאסר בפועל לימי מעצרו (41 ימים), זאת, משהביא בחשבון, בין היתר, את העובדה שהנאשם שהה בתנאים מגבילים הרחק מביתו משך שנתיים.**

בת"פ (שלום נתניה) 52600-08-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.06.2021), קבע בית משפט מתחם עונש בין **מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בתקיפת סתם- בן זוג ואיומים בכך שבמקרה אחד, במהלך ויכוח תפס הנאשם את המתלוננת בצווארה ובכתפיה ודחף אותה לאחור. באירוע השני, במהלך ויכוח על רקע עבודת המתלוננת בשבת, הנאשם כי כשתהיה לו אפשרות ישפוך חומצה על פניה. בית המשפט גזר על הנאשם **צו מבחן, מאסר על תנאי וענישה נלווית.**

בת"פ (שלום ת"א) 21201-10-19 **מדינת ישראל נ' עידן ולד** (29.09.2021), קבע בית המשפט מתחם עונש בין **מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בכך שבמהלך ויכוח גידף את המתלוננת ואיים עליה, ולאחר שהמתלוננת הסתגרה בחדרה, זרק חפצים על דלת חדרה. בהמשך, חנק אותה באמצעות ידיו, והפיל אותה על רצפת הדירה והכה אותה בגבה. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, מאסר על תנאי, של"צ וענישה נלווית. [מתחם ענישה דומה נקבע על ידי אותו מותב גם בת"פ (שלום ת"א) 62346-02-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (05.09.2021)

בת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (שלום ראשל"צ), הורשע נאשם על פי הודאתו במספר עבירות איומים. על רקע ויכוח עם זוגתו איים עליה בשיחת טלפון באומרו: "כמו שאנסת לי את הנשמה ככה אני יאנוס את הנשמה שלך,

אין אצלי רחמים, רחמים יש רק בשמיים, שאני אסיים אתך את לא תרימי את הראש". בהמשך, הגיע לבית אמה והוסיף לאיים בפגיעה בגופה. **מתחם העונש נקבע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד למאסר בפועל**, ועונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי (ישן) ותסקיר חיובי, נגזר ל-3 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ למשך 140 שעות.

בת"פ 61562-08-18 **מדינת ישראל נ' עזריה** (שלום ב"ש) הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים והפרת צו שנועד להגן על אדם. הנאשם איים על סבתו עמה התגורר, כי יגרום לנזקים וישבור דברים בבית, הפר צו שהוצא נגדו בכך שיטן על מדרגות סמוך לביתה, וכאשר ירדה במדרגות, ביקש ממנה שתיתן לו כסף וכשזו השיבה שאין לה כסף, דרש כי תאפשר לו להיכנס לביתה תוך שהוא מניף לעברה אבן. **מתחם העונש נקבע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל**, ועונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי ונסיבות חיים קשות, נגזר ל-4 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 74740-10-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (שלום קריית גת) הורשע הנאשם ב-2 עבירות איומים. על רקע ויכוח בין לבין בת זוגו בנוגע לעבודות הבית, איים עליה הנאשם באומרו: **"אם לא תשתקי אני אשבור אותך, את תראי אני אסיים את הסיפור הזה, את מתה את לא מכירה אותי אל תתעסקי איתי"**, ובמועד אחר, איים כי יכה וישמיד אותה. **מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר בפועל**, ועונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר ל-2 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה תכלול על פי רוב את הרקע, נסיבות ביצוע העבירה ותוצאתה. עבירת האיומים תכלול בחינת מיהות המאיים והמאויים, תוכן האיומים, הרקע והנסיבות בהן הושמעו האיומים והאם נלוו להם מעשים ממשיים או עבירות נוספות, לצורך הגשתם.

במקרה הנדון, בחינת הנסיבות מעלות פגיעה בערכים המוגנים, אם כי במידה שאינה גבוהה. מעובדות כתב האישום נלמד כי ברקע האירוע, וויכוח בין הנאשם למתלוננת, עת יכול והנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם צועק על אשתו, תוך שהוא אוחז כיסא ומנופף באמצעותו באופן מאיים לעבר אשתו ובנו. בנוסף, עולה כי שבוע קודם לאירוע הנ"ל, התרחש אירוע אלים נוסף, שגם החל על רקע וויכוח בין הנאשם לאשתו, תוך שהנאשם צועק עליה, ובנם שוב נראה נאלץ להכנס בין השניים על מנת להפריד ביניהם. במקרה זה, עולה כי לאחר שעשה כן הבן, הוא חזר לחדרו, אולם בשל חששו מאביו, הנאשם, הדליק את מצלמת המחשב שלו על מנת לתעד את האירוע שעלול להתרחש. ואכן, הנאשם הגיע לחדרו של בנו, המתלונן, החל לצעוק לעברו ולאיים עליו, באמרו: **"אל תאתגר אותי"** תוך שהוא אוחז בעורפו.

בהנפת הנאשם כיסא לעברם של אשתו ובנו, במלל המאיים בדברי האב כלפי בנו, כמו האחיזה בעורפו של הבן, יש בעיקר כדי להפר את שלוות חייהם של המתלוננים ולערער את ביטחונם האישי והדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי אלה מבוצעים בתוך ביתם מבצרם. מעשי האלימות כאמור, אינם בעצמה גבוהה, אם כי לא ניתן להתעלם כי התנהגותו האלימה של הנאשם חוזרת על עצמה בטווח של כשבוע ימים, וכי בנו, שהינו מעל גיל 22, נאלץ בתוך שבוע אחד, להתערב במהלך וויכוח בין הוריו, ובגילו לחשוש מאביו ועד כדי שהדליק את מצלמת המחשב שלו על מנת לתעד את ססבר שעתיד להתרחש. אשר לסיבות והרקע להתנהגות הנאשם, נלמד מכתב האישום וטיעוני הצדדים, על וויכוח בין הנאשם לאשתו, אם כי ברור מה ברקע הוויכוח בשני המועדים. מהתסקיר ניתן ללמוד בהקשר זה כי התנהגותו האלימה של הנאשם היא בין היתר, על רקע מאפייניו האישיותיים קושי בוויסות רגשות וצריכת אלכוהול מוגברת.

בחינת נסיבות העבירה של הפרת הוראה חוקית, בה הורשע הנאשם בתיק המצורף, מעלה פגיעה נמוכה בערכים המוגנים שבבסיס איסור על ביצועה. נראה כי הנאשם הוזמן לסעוד עם בני משפחתו, ולאחר מכן עזב את המקום. כטענת התביעה, הנאשם הפר את ההוראה החוקית זמן קצר לאחר שהוקלו תנאיו, אולם יש להביא בחשבון כי הפר את ההוראה החוקית, בחלוף זמן רב ממועד שניתנה.

עמדת התביעה לקבוע מתחם עונש נפרד בכל אחד מהתיקים שבכותרת, מקובלת עלי, בין היתר בשים לב לפער הזמן המשמעותי (למעלה משנה) בין האירועים והעדר כל תכנית עבריינית ו/או מסכת עובדתית זהה.

סיכום כלל הדברים האמורים, לאחר שקלול מלא השיקולים הנדרשים לקביעת מתחם העונש ההולם, הענישה הנוהגת (לרבות הפניית ב"כ הצדדים) ומידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים, סבורני, כי מתחם העונש ההולם לכלל האירועים והעבירות נשוא תיק דנן נכון ויחל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

אשר למתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבות ביצוען בתיק המצורף, דעתי כדעת המאשימה, זה נכון כי ינוע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

8. במקרה הנדון לא נמצא קיומם של שיקולים לחריגה כלשהי ממתחם העונש. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, ינתן משקל להודאת הנאשם בביצוע העבירות בתיק דנן ובתיק המצורף, שחסכו משאבים ציבוריים רבים, ובעיקר את עדותם של בנו ואשתו על דוכן העדים.

כן ינתן משקל לגילו של הנאשם ולקשיי העלייה וההתאקלמות החברתית והתעסוקתית בהם פרט שירות המבחן.

לאור האמור, מידת פגיעה נמוכה בערכים המוגנים בכלל האירועים והעבירות בהן הורשע הנאשם, עונשו הכולל יכול היה להיגזר בתחתית מתחם העונש שבכל אחד מהמתחמים אותם קבעתי, ויכול שניתן היה גם להאריך את המאסר על תנאי המרחף מעל ראשו. למרבה הצער - **עברו הפלילי של הנאשם לצד מאפייני אישיותו, גורמי הסיכון לעבריינות ופוטנציאל לפגיעה קשה באלימות חוזרת בבני משפחתו - עומדים לו לרועץ.**

עיון ברישומי הפלילי מעלה כי לחובתו 3 הרשעות קודמות כולן בעבירות אלימות אותן ביצע כלפי בני משפחתו, לרבות בנו שהיו קטינים בעת ההיא. כך בהרשעתו האחרונה מחודש מאי 2019, ב-2 עבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה על ידי אחראי, אותן ביצע בשנים 2014 ו-2015 ובגין נגזרו עליו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

עוד עולה מרישומי הפלילי כי בשנת 2018 הורשע הנאשם בעבירות: איומים, תקיפה סתם של בת זוג, ותקיפה סתם של קטין על ידי אחראי אותן ביצע הנאשם בשנת 2016. עונשו של הנאשם הסתכם בפיצוי לבני משפחתו, ואילו מאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו - הוארך.

המדובר במאסר על תנאי שהושת עליו בהרשעתו הראשונה משנת 2015 בעבירות תקיפה סתם - בת זוג ותקיפה סתם, אותן ביצע בשנת 2011 ובגין נגזרו עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

העובדה כי הרשעות הנאשם הן ביחס לאלימות כלפי אשתו וילדיו, מדברת בעד עצמה ומוסיפה לחדד בנזקקות הטיפולית עליה עמד שירות המבחן בתסקירו. בנוסף לאמור, נמצא כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא תיק דנן והתיק המצורף, בעת שהוא מרצה מאסר על דרך עבודות שירות אשר הושתו עליו בהרשעתו בשנת 2019.

עיון בגזר מת"פ 35406-09-15, שניתן ביום 20.05.2019 מלמד על כי בית המשפט הלך כברת דרך לקראת הנאשם, והגם שכך, הנאשם לא סיים עד היום לרצות את עונשו (בהקשר זה נציין כי הנאשם לא סיים לרצות את עונשו, ומטיעוני הצדדים עולה כי בקשה להפקעת עבודות השירות אל מול ניסיון להחזירו להמשך ריצוי עונשו בדרך זו, תידון בחודש יולי), אלא שהוא חוזר לסורו ונוהג באלימות כלפי אשתו ובנו, והגם שמאסר על תנאי בר הפעלה, תלוי מעל ראשו.

יש ממש בטענות המאשימה למתן בכורה לשיקולי הרתעת הנאשם אשר מסרב בתוקף, לאורך כל השנים להשתלב בהליך טיפולי, חרף נזקקות טיפולית מובהקת בתחום האלימות, העדר נטילת אחריות על מעשיו, וגורמי סיכון משמעותיים להישנות התנהגות אלימה.

נוסף על האמור, בחינת עונשו של הנאשם צריכה להתרשמות השירות מאופיין האלים של העבירות בהן הורשע הנאשם, ולא פחות מכך, לפוטנציאל הפגיעה הקשה בעבירות מסוג זה, כשבמקרה הנדון, הובאו בחשבון בהמלצת השירות לענישה מוחשית, כי סנקציות משפטיות קודמות לא היוו עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, וזאת, **לצד הערכה כי הנאשם מחזיק בתפיסות מעוותות ושמרניות בהקשר של הנכחה הגברית, צרכי שליטה גבוהים, דפוסי חשיבה נוקשים, תוך שהוא נוקט במנגנונים של הדחקה והכחשה. מכלל האמור, סבורני כי המקרה הנדון מחייב מתן בכורה מבין שיקולי הגמול וההרתעה, כדברי בית המשפט בפסק דין צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):**

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לחדד בעובדות לפיהן, כבר בראשית ההליך המשפטי בתיק דנן, ועוד קודם הודאתו בביצוע העבירות, נוכח עברו הפלילי בעבירות אלימות כלפי בני משפחתו, בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה לבחון העברת עניינו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי. הנאשם דחה הזדמנות זו בשתי ידיים תוך שהוא מתכחש למאפייניו האלימים ונזקקותו הטיפולית. הנאשם דחה בשתי ידיים הזדמנות שנייה, עת הופנה לשירות המבחן אשר עשה מאמצים וניסיונות לשלבו בהליך טיפולי ללא הועיל, ואף ספג בעצמו מתגובותיו התוקפניות של הנאשם. מכלל הדברים האמורים, והגם שהבאתי בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, עדיין ניתן לומר כי בהעדר טיפול נותר סיכון גבוה להישנות העבירות שמידת פגיעתן תהא גבוהה יותר.

עוד עומד לרועץ לנאשם, מאסר על תנאי בן 6 חודשים. בהקשר זה נחדד כי תכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו (ראו בע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**) הכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן את הדין בחומרה. עם זאת, כחריג לכלל, רשאי בית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה,

מקום בו השתכנע כי בנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעילו. במקרה דנן לא מצאתי כי הפעלת התנאי אינה צודקת, או כי תסב לו נזק חמור, הגם שהבאתי בחשבון את הפגיעה בגבו אשר נראה כי הינה בשלבי החלמה מתקדמים.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי הנאשם טרם סיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות שנגזר עליו בשנת 2019, ולמעשה ביצע את העבירות עת הוא מרצה עונשו בעבודות שירות.

עם זאת, משסוברני כי מאסר ממושך אינו הולם את העבירות בנסיבות ביצוען, מצאתי להפעיל את המאסר המותנה בן שישה חודשים, כך שרק מחציתו ירצה במצטבר לעונש שיושת עליו.

סוף דבר

לאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים המתבקשים לבחינת עונשו של הנאשם לכלול העבירות בהן הורשע ובמתחמי הענישה אותם קבעתי, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 35406-09-15.

עונש המאסר והמאסר המותנה שהופעל ירוצו בחופף, כך שבסך הכל ירצה **הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ויום.**

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ג, 14 מאי 2023, במעמד הצדדים.